

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiae Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiae

4. Vtrum fides diuina sit discursiua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

nis motiuis multa credunt, vi supernaturali infusa, nec propter diuinam reuelationem, hinc in constantes & dissentientes. Hinc S. Hilarius lib. 7. de Trinit. *Dissentio hereticorum confirmat Ecclesiam veritatem.* 355.

5 NB. Etsi ad supernaturalem Fidei assensum requiratur illustratio Spiritus Sancti, tamen non est sufficiens argumentum probandæ fidei, vt Calvinistæ iactant, nam Angelus Sathanæ sæpè transfiguratur se in Angelum Lucis.

C A P. IV.

Vtrum fides diuina discursiua sit.

1 NB. 1. Fides diuina non est discursiua circa omnia
2 obiecta sua, quia sic daretur processus in
infinitem. Esto enim quod S. Trinitatem esse, discursiue credam, quia id diuinitus reuelatum, tum ipsam reuelationem non possum credere propter aliud, sed immediate sine discursu. Nec inde sequitur, quod per se euidens & nota sit, sicut principia ex scientiis demonstratiuis per se nota sunt ex terminis. Verum in hoc similitudo, sicut principia scientiarum non probantur à priori sed per se nota acceptantur: ita principia credendorum in fide diuina, quæ sunt reuelatio Dei non ostendi debent per aliquod principium per se loquendo, sed supponitur alioquin processus in infinitum. 356.

Per accidens tamen, seu respectu nostri, reuelatio per aliquod tanquam medium seu motiuum potest probari, vt, V. C. Si credas Euangelium S. Matthei esse verbum Dei, quia Ecclesia assistentiam Spiritus S. habens, id definit.

3 NB. 2. Credibile est, quod omnibus aliis obiectis materialibus humanis intellectus assentiri possit.

per fidem, sine discursu formali. V. C. quod Deus est, quod Trinus propter reuelationem.

NB. 3. Probabilissimè dicitur fidem esse posse 4 discursuam circa pleraq; obiecta materialia mediatra. Talia sunt obiecta, quod Deus trinus & vnus, quod filius Dei incarnatus. V. C. Credo verbū Dei incarnatū, cur? Resp. afferens rationē à priori, ideò credo, quia à prima veritate reuelatum. Cur credis talē reuelationē esse factā? non possum tū aliam rationem afferre: Sed respōdeo. Talia signa extrema mihi proposita esse, vt secundū regulas prudentiæ fidem hanc libe a voluntate cū Dei auxilio acceptarim: & verò Spiritus S. illuminācis gratia certissimè me credere, vt pro hac fide paratus sim mortem oppetere.

Corollarium: Si homo fidelis ita ratiocinetur: Quidquid Deus veracissimus reuelauit, id verū est, sed Deus veracissimus reuelauit se trinū esse in personis, vnū in Essentia: Ergo Deus trinus & vnus est. In hoc discursu, tū maior tū minor propositio, adeoq; etiā Conclusio fide diuina credūtur, quia licet maior propositio etiā naturali lumine euidens sit, assensus tamē fidei non nititur ei⁹ veritate, quatenus naturaliter cognita est, sed quatenus fide releuatū, Deū veracem esse in dicendo. Quamobrē cū omnes propositiones vnico formali principio, scil. diuina reuelatione nitantur, consequens est à fidei habitu provenire. 358.

Caterum si ex vna propositione Fidei, & altera naturaliter tantum euidente conclusio infertur; ea non ad Fidem infusam, sed ad naturalem & acquisitū Theologiæ habitū spectat. V. C. Omnis homo est risibilis, Christus est homo, E. risibilis. Hæc cōclusio per se nō est de fide; Ratio, quia nō ex sola fidei propositione, sed altera etiā naturaliter nota intrinsecè depen-

depen-

dependeat. Secus, si ecclesia definiuit: Tunc enim esset de fide Conclusio, quatenus per os Ecclesiae a Deo reuelatur.

6 NB. Actus Fidei omnes sunt eiusdem speciei, & diuersitas sola est materialis, proueniens ex diuerso modo tendendi in obiectum, tamen sub eadem ratione formali. Quemadmodum enim actus Charitatis circa Deum, circa nos & circa proximum eiusdem speciei sunt, propter vnicam formalem diligendi rationem, quæ est diuina bonitas, quamuis modus tendendi in Deum, & alia obiecta diuersus sit; quia Deum immediatè amamus ex charitate propter seipsum, nos autem & proximum propter Deum, siue in ordine ad Deum. Ita etiam dicendum omnes actus fidei eiusdem esse speciei, propter vnicam rationem assentiendi formalem, quæ est prima veritas reuelans; quamuis modus assentiendi diuersus sit. Nam ipsam veracissimam Dei reuelationem per se ipsam, aut propter seipsam credimus: rem autem reuelatam, puta SS. Trinitatem, Christi incarnationem &c. mediate, ac propter diuinam reuelationem credimus. Ex quo etiam apparet crimen, cui aliquis in naturalibus statuatur habitus principiorum: alius verò habitus scientificus conclusionum, quia sub diuersa ratione formali, seu motiuo tendunt in obiecta sua: nam principijs naturaliter eisdem assentitur intellectus propter terminorum in complexorum perspectam habitudinem; Conclusionibus verò assentitur propter principia seu propositiones præmissas. At verò in fide diuina eadem est ratio assentiendi obiectis omnibus, videlicet diuina reuelatio. 360.